

การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ของการสกัดน้ำมันพืชเชิงกล สำหรับใช้ในชุมชนท้องถิ่น

อาชัย พิทักษากุญช์ นคร ทิพยวงศ์* และ วสันต์ จอมภักดี

Mechanical Extraction of Vegetable Oils for Local Use: An Economic Analysis

Archai Pittayapak, Nakorn Tippayawong*, and Wasan Jompakdee

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering, Chiang Mai University, Chiang Mai, 50200, Thailand.

* Corresponding author. E-mail address: nakorn@dome.eng.cmu.ac.th (N. Tippavawong).

Received 25 February 2003; accepted 7 October 2003

หน้าที่

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความเหมาะสมสมทางด้านเศรษฐศาสตร์ในการสร้างโรงสักดันน้ำมันถั่วเหลือง และถั่วอิสิงติดขนาดเล็กสำหรับกลุ่มเกษตรกรท้องถิ่น ภาคเหนือของประเทศไทยใช้เครื่องสักดันน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรูเป็นเครื่องดันแบบ ซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มน้ำมันผลิตผล และทางเลือกอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรในการขยายผลิตผลของตนมีการเบรเยินเทียบผลทางด้านเศรษฐศาสตร์ กับความเหมาะสมใน การใช้เครื่องสักดันแบบนี้ ซึ่งตัวอย่างของเครื่องสักดันแบบบีบอัดด้วยสกรูถูกเลือกมาศึกษาด้วยกัน 4 รุ่น ด้วยขนาดและราคาที่เหมาะสมกับกลุ่มเกษตรกรท้องถิ่น มีการวิเคราะห์การทำงานและเบรเยินเทียบสมรรถนะของเครื่องสักดันที่แล้ว จากการศึกษาพบว่าตัวอย่างเครื่องสักดันน้ำมันที่เลือกมาทั้ง 4 รุ่น มีรุ่นที่เหมาะสมกับการน้ำใบไช เป็นเครื่องดันแบบบีบอัดกลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่น จังหวัดลำปางได้ เนื่องจากอัตราผลตอบแทนและระยะเวลาดำเนินทุนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า รุ่นอื่นๆ ทั้งในกรณีลงทุนเองและผู้เงินลงทุน ดือ ถั่วงทุนเอง นูลดค่าปัจจัยบันสุทธิ ประมาณ 1,630,000 บาท และ 15,100,000 บาท อัตราผลตอบแทนภายในประมาณ 64% และ 510% และระยะเวลาดำเนินทุน ประมาณ 1.5 ปี และ 0.2 ปี และถ้ากู้เงินมาลงทุนนูลดค่าปัจจัยบันสุทธิ ประมาณ 850,000 บาท และ 11,430,000 บาท อัตราผลตอบแทนภายในประมาณ 47 % และ 490 % และระยะเวลาดำเนินทุน ประมาณ 2.1 ปี และ 0.2 ปี สำหรับถั่วเหลืองและถั่วอิสิง ตามลำดับ การลงทุนในการจัดสร้างโรงงานสักดันน้ำมันพืชของกลุ่มเกษตรกรมีความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐศาสตร์

คำสำคัญ: น้ำมันพีช, การสกัดเชิงกล, การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

Abstract

This research study involves an economic feasibility of setting up a small-scale soybean and groundnut oil extraction plant for local group of farmers in northern Thailand using screw press oil extraction method which may add value to farm products and present alternative way for farmers in selling their products. Four different models of screw press machine were chosen for this study, based on their price and capacity that were considered appropriate for local farmers. Their performance were analyzed and compared. Within the conditions considered in this study, a suitable model was identified according to its highest rate of return on investment, for both cases of self-finance investment and using financial institutional loan. Net present value (NPV), internal rate of return (IRR) and payback period (PBP), for the case of self-finance investment, were found to be about 1,630,000 baht and 15,100,000 baht, 64 % and 510 %, and 1.5 years and 0.2 year, while for the case of using financial institutional loan, they were found to be about 850,000 baht and 11,430,000 baht, 47 % and 490 %, and 2.1 years and 0.2 year for soybean and groundnut respectively. It can be concluded that investment in setting up a vegetable oil extraction plant for small cooperative is economically feasible.

Keywords: Vegetable oil, Mechanical extraction, Economic analysis

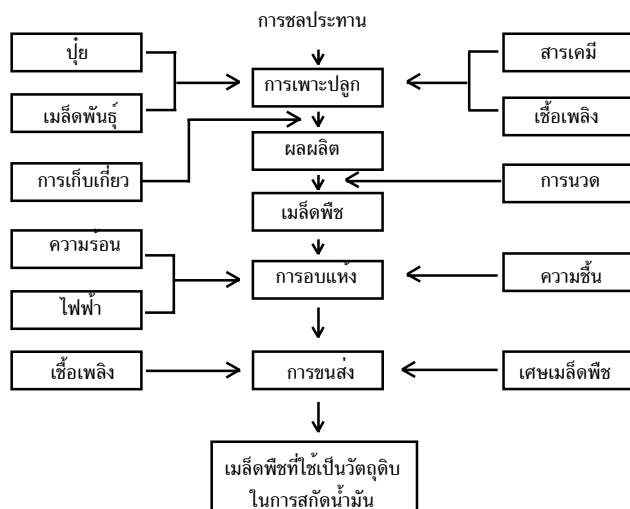
บทนำ

ความสำคัญของพลังงานทดแทน

ในปัจจุบันนี้ราคาของน้ำมันเป็นต่อเริ่มได้มีราคาสูงขึ้น และปริมาณการบริโภคของประชากรโลกก็เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการเพิ่มของประชากร และการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง จากผลิติการใช้น้ำมันเป็นต่อเริ่มระหว่างปี 2531 – 2542 (กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน, 2544) พบว่า มีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 55.2 มืออัตราการผลิตน้ำมันเพิ่มน้ำร้อยละ 74.1 และราคาน้ำมันดิบในปัจจุบันก็ได้มีการปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ปี 2542 จนถึงปัจจุบัน สำหรับประเทศไทยมีการนำน้ำมันดิบเชลูมไซในสาขามาตรฐานสูงมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.1 สาขาเกษตรร้อยละ 13.8 สาขาอุตสาหกรรมร้อยละ 4.3 สาข้าไฟฟ้าร้อยละ 2.1 และสาขาอื่นๆ ร้อยละ 1.7 เนื่องจากเหตุผลที่น้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้นเป็นลำดับ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีความพยายามหาพลังงานทดแทนน้ำมันมาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพลังงานหมุนเวียนที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น น้ำมันพืชเป็นพลังงานหมุนเวียน ชนิดหนึ่งที่ได้รับความสนใจในปัจจุบันที่จะนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนน้ำมัน ซึ่งพืชที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต น้ำมันพืชนั้นมีหลายชนิด เช่น ปาล์ม มะพร้าว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง เมล็ดสนบูร์ดา อะทุ่ง งา และรำข้าว เป็นต้น ในต่างประเทศมีการนำน้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันเมล็ดrepo (Rape Seed Oil) น้ำมันทานตะวัน และน้ำมันปรงอาหารใช้แล้ว (Used Cooking Oil) มาทดลองใช้งานในเครื่องยนต์ดีเซล สำหรับประเทศไทยได้มีงานวิจัยในเรื่องดังกล่าวมาบางดังต่อไปนี้ พ.ศ. 2524 โดยทดลองใช้น้ำมันถั่วลิสง น้ำมันเมล็ดสนบูร์ดา น้ำมันมะพร้าว น้ำมันปาล์ม รวมถึงเอสเตอโรของน้ำมันปาล์ม เป็นพลังงานทดแทน ในเครื่องยนต์ดีเซล (พิศมัย เจรวนิชปัญจกุล, 2544; Jompakdee, 1991) ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษา พืชน้ำมันถั่วเหลือง และถั่วลิสง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุด และมีปริมาณวัตถุดิบเหลือต่อไร่สูงสุด เมื่อเทียบกับพืชน้ำมันชนิดอื่นของท้องถิ่นจังหวัดลำปาง

กระบวนการผลิตพืชน้ำมัน

พลังงานเป็นสิ่งสำคัญต่อการเกษตรกรรม เช่น ที่ได้จากเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องหันแรงดันฯ เชื้อเพลิง สำหรับปั๊มสูบน้ำ รวมถึงค่าไฟฟ้าและแสงสว่าง ซึ่งหมายถึง ราคาน้ำทุน เงินลงทุนที่ต้องใส่เข้าไปในการผลิตพืช น้ำมันหนึ่งๆ การเพาะปลูกพืชน้ำมันถั่วเหลืองและถั่วลิสงที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการสกัดน้ำมันพืชนั้นในแต่ละกระบวนการมีดังนี้ โดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมดินสำหรับการเพาะปลูก จนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิตมีการใช้พลังงาน และวัตถุดิบทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 กระบวนการในการผลิตพืชน้ำมันถั่วเหลืองและถั่วลิสง

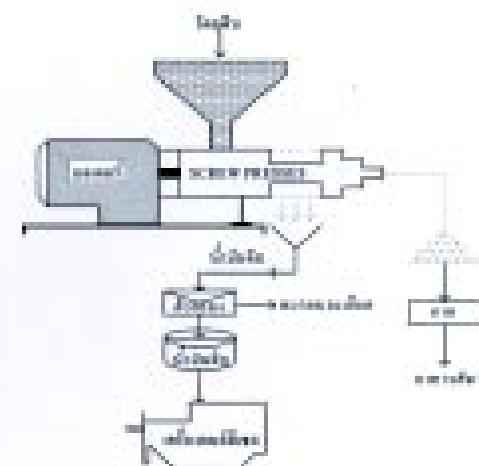
ผลิตภัณฑ์ที่ได้ (เมล็ดพืช) ส่วนใหญ่เกษตรกรผู้ปลูกจะนำไปจำหน่ายโดยตรง ซึ่งหากมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น การนำเมล็ดพืชมาสกัดเป็นน้ำมันแล้วนำน้ำมันพืชดิบบันน์ไปจำหน่าย อาจจะทำให้ได้มูลค่าเพิ่มมากขึ้น

การสกัดน้ำมันพืชดิบ

ปัจจุบันกรรมวิธีในการสกัดน้ำมันพืชที่ใช้กันในทางอุตสาหกรรม มี 2 วิธี คือ วิธีการบีบโดยใช้รีทางกล และวิธีการใช้สารทำละลาย

□ วิธีการสกัดโดยการบีบอัดเชิงกล (Mechanical Extraction)

เป็นการบีบโดยใช้ความร้อน ซึ่งเป็นการอัดแบบวิธีธรรมชาติ ใช้กับพืชน้ำมันที่มีปริมาณสูง เครื่องมือที่นิยมใช้ส่วนใหญ่เป็นแบบ Hydraulic Pressure Extractors หรือใช้แบบ Screw Type Expeller เป็นการอัดโดยใช้หลักการเปลี่ยนปริมาตรของวัตถุดิบที่เคลื่อนที่ไปตามร่องเกลียว ดังแสดงในรูปที่ 2

รูปที่ 2 กระบวนการสกัดน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรู

ซึ่งมีการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของวิธีการนี้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการสกัดน้ำมันพืชโดยการบีบอัด

ข้อดี	ข้อเสีย
1. ต้นทุนการสกัดต่ำ ใช้เครื่องจักรจำนวนน้อย ใช้เชื้อเพลิงต่ำ	1. ปริมาณน้ำมันติดในภาคพืชน้ำมันสูง อาจถึง 10 - 15%
2. ไม่มีกรรมวิธีการผลิตที่ซุกซ้อน	2. ปริมาณน้ำมันที่ได้น้อย ไม่สามารถทำการสกัดได้หมด
3. สามารถทำเป็นอุตสาหกรรมภายในครอบครัวได้	3. ไม่สามารถสกัดสิ่งเจือปนภัยในวัตถุดิบได้หมด ทำให้คุณภาพภาคต่อ มีปริมาณสารโปรตีนต่ำมาก ได้รากชาขุกกว่าที่ควรเป็น
4. ผลิตภัณฑ์ผลผลิตได้สามารถนำไปจำหน่ายเป็นอาหารสัตว์สัมภានได้	4. ไม่สามารถควบคุมคุณภาพน้ำมันได้แน่นอน

กระบวนการสกัดน้ำมันด้วยการบีบอัดแบบสกรู ขึ้นอยู่กับชนิดและปริมาณของพืชน้ำมัน ปริมาณความชื้น และการทำความสะอาดของเมล็ดพืชน้ำมันก่อนการสกัด ดังตัวอย่างแสดงในตารางที่ 2

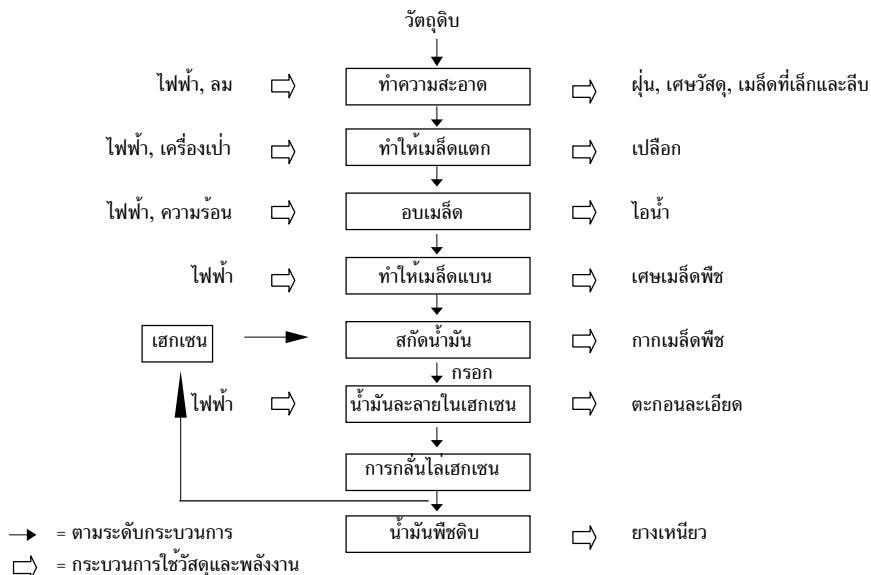
ตารางที่ 2 ผลการสกัดน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรู (Skepsta Maskin AB, 2002)

พืชน้ำมัน	ปริมาณน้ำมัน ในเมล็ดพืช (%)	เมล็ดพืช (กิโลกรัม)	ภาค	น้ำมันที่สกัดได้ (กิโลกรัม)	น้ำมันส่วนที่เหลือ (%)
เมล็ดแพร	45	100	67	33	15
เมล็ดฝ้าย	40	100	75	25	13
เมล็ดทานตะวัน	52	100	58	42	10
ชา	44	100	73	27	17
ถั่วเหลือง	19	100	90	10	9
มะพร้าว	70	100	54	46	24

□ วิธีการสกัดโดยใช้สารทำละลาย (Solvent Extraction)

การสกัดน้ำมันพืชโดยใช้สารละลายนี้เป็นกรรมวิธีที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบันและจะให้ผลผลิตสูงกว่าวิธีสกัดด้วยแรงบีบอัด ในกรณีของน้ำมันพืชจะให้ผล 99.0 – 99.5% เมื่อสกัดด้วยตัวทำละลาย แต่กรณีที่ใช้วิธีสกัดด้วยแรงบีบอัดจะให้ผลประมาณ 95% หรืออย่างกว่า ตัวทำละลายที่นิยมใช้มาก เช่น ปิโตรเลียมอีเทอร์ (Petroleum Ether) กับอีเทอร์ (Ether) นอกจากนี้ยังใช้ออกซิโตน (Acetone) อีน-เซกเซน (n - Hexane) ซึ่งมีจุดเดือดอยู่ระหว่าง 66 – 69 °C การสกัดด้วยตัวทำละลายอาศัยหลักการที่วนน้ำมัน และไขมันสามารถละลายได้โดยตัวทำละลาย การสกัดวิธีนี้ใช้ตัวทำละลายพ่นใส่ตู้ถุงดูบที่ถูกทำให้แนบ หรือขนาดเซลล์ที่เล็กลงแล้ว จากนั้นจึงหยดตัวทำละลายออก ให้น้ำมันพืช沁ช่องท้องไปผ่านกระบวนการการทำให้บริสุทธิด้วย

ข้อดีในการสกัดโดยใช้ตัวทำละลายคือ สามารถสกัดน้ำมันออกได้เกือบทั้งหมด เหลือน้ำมันติดภาคเพียงประมาณ 0.5% เท่านั้น โรงสกัดน้ำมันพืชขนาดใหญ่นิยมใช้สำหรับเครื่องผลิตมากกว่า และเครื่องมือเครื่องจักรสามารถใช้ได้กับน้ำดูบหลากหลายชนิด แม้ว่าจะต้องลงทุนด้านเครื่องจักรและครุภัณฑ์ในราคากลางๆ และต้องเสียค่าจ้างผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญการให้เหมาะสมกับเทคนิคชั้นสูงในการผลิต ที่ยังนับว่าคุ้มค่า เพราะให้ผลตอบแทนสูงเช่นกัน รูปที่ 3 แสดงรายละเอียดกรรมวิธีในการสกัดน้ำมันพืชด้วยแบบใช้สารทำละลาย

รูปที่ 3 กรรมวิธีในการสกัดน้ำมันพืชด้วย การใช้วัสดุและพลังงานในกระบวนการ

ในการเลือกใช้วิธีการสกัดที่เหมาะสมนั้น เนื่องจากเทคโนโลยีการสกัดน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรู มีเทคโนโลยีการใช้งานที่ไม่ซับซ้อนเกินลงทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและซ่อมบำรุงต่ำ เมื่อเทียบกับการสกัดน้ำมันโดยใช้สาร์ทำลาย จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับเครื่องตันแบบในการสร้างโรงสกัดน้ำมันถ่วงเหลือง และถั่วลิสิงติบขนาดเล็กสำหรับกลุ่มเกษตรกร ดังนั้น ในบทความนี้จะทำการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ของการผลิต และการลงทุนเพื่อเปรียบเทียบท่าเครื่องสกัดน้ำมัน โดยพิจารณาเฉพาะวิธีแบบบีบอัดด้วยสกรูที่เหมาะสม จะนำไปใช้เป็นเครื่องตันแบบ ในการสกัดน้ำมันพืชดิบ สำหรับกลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่นภูมิภาคของประเทศไทย โดยการศึกษานี้ทำกรผู้ศึกษาเฉพาะพื้นที่ในจังหวัดลำปางเท่านั้น และการศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายที่จะเสนอแนวทาง หรือทางเลือกในการเพิ่มนูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งอาจจะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร และให้เกษตรกรสามารถพึงพาตนเองได้มากขึ้นในที่สุด

วิธีการศึกษา

การสำรวจเก็บข้อมูล

ประชากรที่ทำการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ออกเก็บข้อมูลรายละเอียดกระบวนการผลิตพืชน้ำมันและการใช้พลังงานในการปลูกพืชน้ำมัน ซึ่งได้แก่ ถั่วเหลือง และถั่วลิสิง ร่วมกับเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอในแต่ละอำเภอจำนวน 13 ออำเภอในจังหวัด ลำปาง ตั้งแต่แรกเริ่มของการปลูกจนกระทั่งได้ผลผลิต ได้มีการสำรวจและสัมภาษณ์เกษตรกรโดยใช้แบบสอบถาม จากจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเหลือง และถั่วลิสิง ในพื้นที่เขตชุมชนที่มีขนาดตั้งแต่ 1 – 10 ไร่ ที่ได้จดทะเบียนไว้กับสำนักงานเกษตรกรอำเภอทั้ง 13 ออำเภอในจังหวัด ลำปาง และตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม และให้การรับสัมภาษณ์ซึ่งใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 183 คน สำหรับผู้ปลูกถั่วเหลือง และ 212 คน สำหรับผู้ปลูกถั่วลิสิง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากบัญชีรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเหลือง และถั่วลิสิง โดยทำการสุ่มจำนวนร้อยละ 25 ของจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเหลือง และถั่วลิสิง แต่จำนวนตัวอย่างที่ใช้ได้จากการศึกษานี้ มีจำนวน 150 คน สำหรับผู้ปลูกถั่วเหลือง ด้วยช่วงความเชื่อมั่น 95 % มีความคลาดเคลื่อน 0.07 และ 189 คนสำหรับผู้ปลูกถั่วลิสิง ด้วยช่วงความเชื่อมั่น 95 % มีความคลาดเคลื่อน 0.06

เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำนัก

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ และวิธีการ ที่สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้ทำการทบทวนเอกสาร รายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้กำหนดให้มีการเก็บรวบรวม ดังนี้

(i) การสำรวจอย่างเป็นทางการ (Formal Survey) ด้วยการใช้แบบสอบถามโดยวิธีการ สัมภาษณ์เกษตรกร ตัวอย่างผู้ปลูกถั่วเหลือง 183 คน และผู้ปลูกถั่วลิสิง 212 คน ในแบบสอบถามจะประกอบไปด้วยรายละเอียด 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 เก็บข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมบางประการของเกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์
- ส่วนที่ 2 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกถั่วเหลือง ถั่วลิสิง และการใช้พลังงาน
- ส่วนที่ 3 เก็บข้อมูลด้านทุนในการผลิตถั่วเหลือง และถั่วลิสิง

(ii) การสำรวจแบบไม่เป็นทางการ (Informal Survey) โดยใช้เทคนิคการสังเกตการณ์แบบกลมกลืน (Observation) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการเข้าไปสอบถามข้อมูลจากผู้รู้ และเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเหลือง และถั่วลิสิงโดยตรง

การทดสอบแบบสัมภาษณ์

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) และมีความเชื่อมั่นว่าสามารถเก็บข้อมูลจากเกษตรกรตัวอย่างได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ผู้ศึกษาได้นำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบกับเกษตรกรที่ปลูกถั่วเหลือง และถั่วลิสง ในเขตอำเภอเมืองลำปาง จำนวน 15 ราย และนำกลับมาทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์เกษตรกรเพิ่มเติมอีกครั้งก่อนนำไปใช้สัมภาษณ์เกษตรกรตัวอย่างจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว มีการนำข้อมูลที่รวมมาได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อย จากนั้นจึงทำการประมาณผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสม คือ การวิเคราะห์หาค่าสัดส่วนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับใช้ในการอธิบายผลที่ได้จากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์

การคำนวณค่าใช้จ่ายในการซื้อรถด้วยเงินลงทุนเริ่มต้น ในการวิเคราะห์จะวิเคราะห์สำหรับการลงทุนที่มาจากการซื้อรถ 2 กรณีคือ (i) กรณีที่ลงทุนเอง และ (ii) กรณีที่กู้เงินมาลงทุน นอกเหนือเงินลงทุนเริ่มต้นแล้ว ยังสามารถแบ่งค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมขึ้นมา ออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายคงที่ (Fixed Cost) และค่าใช้จ่ายผันแปร (Variable Cost) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังนี้ (วารุณี เตีย, 2540)

ค่าใช้จ่ายคงที่ ประจำรอบด้วย

ก. ค่าเสื่อมราคา (Depreciation Cost) คือ ค่าเสื่อมของอุปกรณ์ และเครื่องจักรตามอายุการใช้งาน ใช้วิธีคำนวณแบบเส้นตรง สามารถคำนวณได้จากสมการ

$$D = \frac{P - S}{L} \quad (1)$$

เมื่อ D = ค่าเสื่อมราคา, (บาท/ปี) P = มูลค่าแรกซื้อ, บาท
 S = มูลค่าขาย, บาท L = อายุการใช้งาน, ปี

ข. ดอกเบี้ย, i (Annual Interest Rate) ซึ่งมีค่าเป็น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2545)

$$i = 2.5 \% \text{ (กรณีลงทุนเอง)}$$

$$i = 7.5 \% \text{ (กรณีกู้เงินมาลงทุน)}$$

ค. ภาษีและมูลค่าซาก (Tax and Salvage Value) ไม่นำมาคิด

ค่าใช้จ่ายแปรผัน ประจำรอบด้วย

ก. ค่าน้ำมันหล่อลื่น และค่าน้ำรุ่งรักษา 5,600 บาท/ปี ประมาณการจากการสอบถามจากโรงงานลานนท์โปรดักส์

ข. ค่าพลังงานไฟฟ้าที่มอเตอร์ใช้ในการขับเคลื่อนスクู๊ตเตอร์

$$Cost_M = W_{motor} C_M \quad (2)$$

เมื่อ C_M = ค่าพลังงานไฟฟ้าต่อหน่วย = 1.89 บาท/kWh
 W_{motor} = กำลังของมอเตอร์

ค. ต้นทุนวัตถุดิบ ได้แก่ ถ้วน้ำหนัก 9.31 บาท/กิโลกรัม และถ้วนลิตร 12.58 บาท/กิโลกรัม

ง. ค่าแรงงาน สำหรับการสกัดน้ำมัน กำหนดให้ใช้แรงงาน 2 คน ที่อัตราเงินเดือน 4,000 บาท/เดือน/คน

ในส่วนของรายรับที่ได้จากการสกัดน้ำมันพืชดิบ คือน้ำมันพืชดิบและกาเกที่ได้จากการผลิตสามารถนำไปขายเป็นอาหารสัตว์ เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร ดังนั้นจากตารางที่ 3 และข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถคำนวณทางด้านเศรษฐศาสตร์ โดยพิจารณาจากผลตอบแทนการลงทุน ดังนั้นในการศึกษานี้ เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value, NPV)

$$NPV = \sum_{n=1}^N \frac{NCF_n}{(1+i)^n} - TIC \quad (3)$$

เมื่อ NCF_n = กระแสเงินสดสุทธิในปีที่ n , (บาท/ปี)
 TIC = เงินลงทุนทั้งหมด, (บาท)
 i = อัตราส่วนลด, (%)

สำหรับ NCF_n ในการหาระยะเงินสดสุทธิในแต่ละปี กรณีลงทุนเอง ดังนี้

$$NCF_n = R_c + R_m - O&M - C_M - C_L - C_R \quad (4)$$

สำหรับ NCF_n ในการหาระยะเงินสดสุทธิในแต่ละปี กรณีกู้เงินมาลงทุน ดังนี้

$$NCF_n = R_c + R_m - O&M - C_M - C_L - C_R - IN_n - PA_n \quad (5)$$

เมื่อ R_c = รายรับจากการขายน้ำมันถ้วนเหลืองหรือถ้วนลิตรดิบต่อปี
 R_m = รายรับจากการขายากถ้วนเหลืองหรือถ้วนลิตรดิบต่อปี
 $O&M$ = ค่าน้ำน้ำหนักหล่อเลี้นและบำรุงรักษาต่อปี
 C_M = ค่าพลังงานไฟฟ้าต่อหน่วย kWh ต่อปี
 C_L = ค่าใช้จ่ายแรงงานต่อปี
 C_R = ค่าใช้จ่ายตั้งแต่ถ้วนเหลืองและถ้วนลิตรดิบต่อปี
 IN_n = ดอกเบี้ยที่ต้องชำระ ณ ปีที่ n , (บาท/ปี)
 PA_n = เงินที่ชำระเงินต้น, (บาท)

ดังนั้น เกณฑ์ในการที่จะตัดสินใจลงทุนหรือไม่ คือ NPV เป็นbaughกึ่งนำสนใจที่จะลงทุน แต่ NPV มีค่าเป็นลบ ก็ไม่ควรจะลงทุน

อัตราผลตอบแทนการลงทุน (Internal Rate of Return, IRR)

IRR คือ อัตราส่วนลด (i) ที่ทำให้ NPV เท่ากับ 0 ดังนั้นจากสมการที่ 3

$$\sum_{n=1}^N \frac{NCF_n}{(1+IRR)^n} - TIC = NPV = 0 \quad (6)$$

เกณฑ์ในการตัดสินใจ คือ ถ้า IRR มีค่ามากกว่าอัตราขันต่างของผลตอบแทนที่ยอมรับได้ ก็คุ้มค่าที่จะลงทุน

ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period, PBP)
สำหรับในกรณีที่ผลตอบแทนและค่าใช้จ่ายในแต่ละปีมีค่าเท่ากันทุกปี ระยะเวลาคืนทุนหาได้ ดังสมการ

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{เงินลงทุน}}{\text{กระแสเงินสดสุทธิต่อปี}} \quad (7)$$

โดยที่ กระแสเงินสดสุทธิต่อปี = กระแสเงินสดที่ได้รับต่อปี - กระแสเงินสดที่จ่ายต่อปี

กรณีที่ผลตอบแทนสุทธิที่ได้รับต่อปีไม่เท่ากันจะรวมผลตอบแทนสุทธิที่ได้รับแต่ละปี จนกระทั่งถึงปีที่ผลสะสมของผลตอบแทนสุทธิเท่ากับจำนวนเงินลงทุน จำนวนปีนี้ คือระยะเวลาคืนทุน

เครื่องสกัดน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรู

สำหรับเครื่องสกัดน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรูนั้น ในปัจจุบันมีอยู่หลายแบบที่เหมาะสมกับการใช้งานคุณสมบัติ และรายละเอียดทางเทคนิคของแต่ละรุ่นจะถูกออกแบบให้แตกต่างกันออกไปแล้วแต่ประเภทของงานที่ใช้ ซึ่งลักษณะการทำงานของแต่ละรุ่นมีขั้นตอนการทำงานที่คล้ายคลึงกัน ในการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ของเครื่องสกัดน้ำมันพืชแบบบีบอัดด้วยสกรูในการศึกษานี้ จะมีการเลือกรุ่นหรือแบบของเครื่องเพื่อใช้เป็นเครื่องต้นแบบของการสร้างโรงสกัดน้ำมันพืชดินขนาดเล็ก ที่ต้องมีขนาดและราคาที่เหมาะสมในการนำมาใช้กับกลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่นจังหวัดลำปาง ซึ่งได้นำมาพิจารณารวม 4 รุ่น คือ เครื่องมือที่ผลิตโดยบริษัท Skeppsta Maskin AB Manufacturing, Sweden รุ่น Type 55, รุ่น Type 70 และบริษัท IBG Monforts GmbH, Germany รุ่น DD 85 G, รุ่น D 85 – 1G (Skeppsta Maskin, 2002; IBG Monforts, 2002) ดังแสดงในรูปที่ 4 และข้อมูลเชิงเทคนิคดังๆ ของแต่ละรุ่นจะใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

รุ่น Type 55

รุ่น Type 70

รุ่น DD 85 G

รุ่น D 85-1G

รูปที่ 4 เครื่องสกัดน้ำมันแบบต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษา

ตารางที่ 3 ข้อมูลเชิงเทคนิคสำหรับการคำนวณทางด้านเศรษฐศาสตร์ของเครื่องสกัดน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรู

รุ่น	Type 1	Type 2	Type 3	Type 4
ขนาดมอเตอร์	1.5 kW, 3 เฟส	2.2 kW, 3 เฟส	3 kW, 3 เฟส	3 kW, 3 เฟส
อัตราการป้อนวัตถุดิบ (กิโลกรัม/ชั่วโมง)	20–36 kg seed	40–60 kg seed	20–50 kg seed	10–25 kg seed
เบอร์เซ็นต์การสกัด (ขั้นตอนที่ 1)	25–37%	25–37%	25–37%	25–37%
กำลังการผลิต (ลิตร/ชั่วโมง)	5–9	10–15	5–18.5	2.5–6.25
อายุการใช้งาน	10 ปี	10 ปี	10 ปี	10 ปี
อัตราการทำงาน (300 วัน/ปี)	8 ชั่วโมง/วัน	8 ชั่วโมง/วัน	8 ชั่วโมง/วัน	8 ชั่วโมง/วัน
ราคาคุ้มพร้อมอะไหล่	241,710 บาท (5,290 USD\$)	348,180 บาท (7,617 USD\$)	418,740 บาท (10,400 EURO)	289,884 บาท (7,200 EURO)

หมายเหตุ 1 USD\$ = 45.71 บาท (อัตราแลกเปลี่ยนเมื่อ 16 พฤษภาคม 2545)

1 EURO = 40.27 บาท (อัตราแลกเปลี่ยนเมื่อ 16 พฤษภาคม 2545)

จากตารางข้อมูลเชิงเทคนิคและราคาของเครื่องสกัดน้ำมันแบบบีบอัดด้วยสกรู ทั้ง 2 ยี่ห้อ พบร่วมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังนี้ ในการวิเคราะห์จะกำหนดจุดทำงานให้ใช้ อัตราการป้อนวัตถุดิบสูงสุด ประสิทธิภาพการสกัดสำหรับถั่วเหลือง 60% และสำหรับถั่วลิสง 80% โดยไม่คิดค่าความชื้น ค่าเช่าใช้พื้นที่ ค่าใช้จ่ายในการสร้างโรงสกัด ส่วนค่าใช้จ่าย และราคาที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสกัดน้ำมันพืชถั่วเหลือง และถั่วลิสง และคุณสมบัติของวัตถุดิบถั่วเหลืองและถั่วลิสงที่ใช้สกัดน้ำมัน มีดังนี้

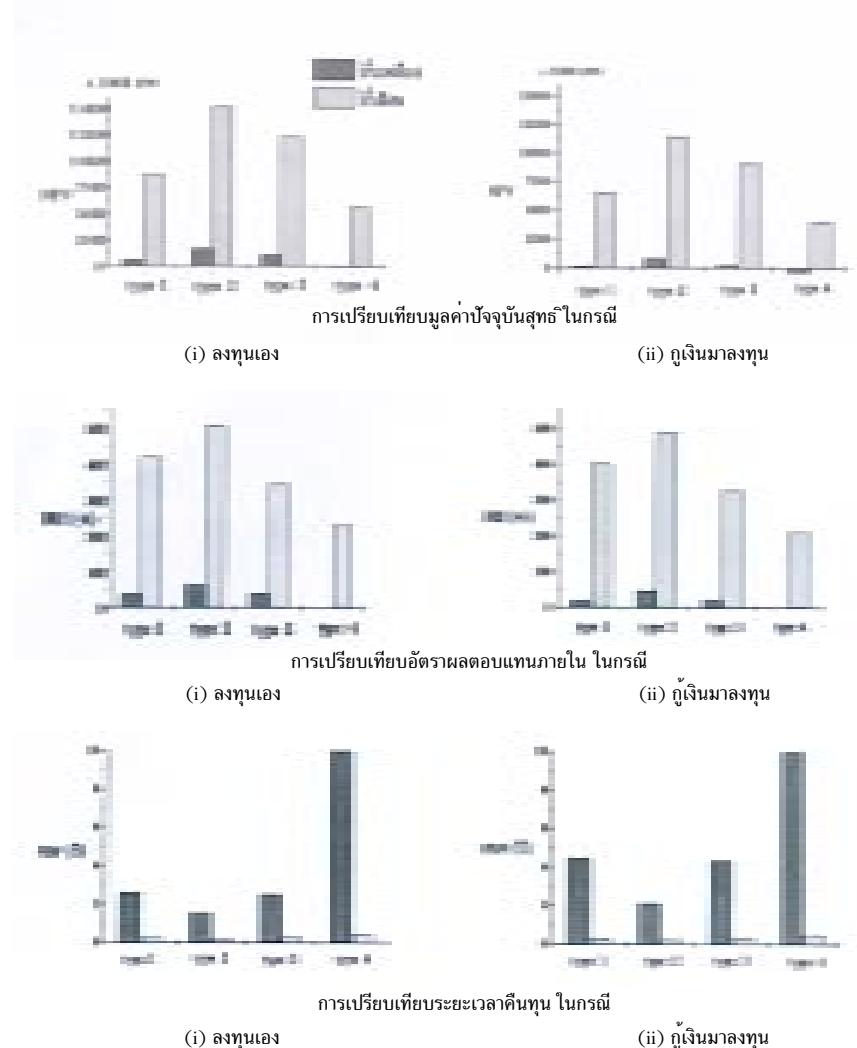
(1) ปริมาณน้ำมันในถั่วเหลือง	18%	(7) ราคาน้ำมันถั่วเหลืองดิบ	21.50 บาท/ลิตร
(2) ปริมาณน้ำมันในถั่วลิสง	35%	(8) ราคากากถั่วเหลือง	10.20 บาท/กก.
(3) ผลผลิตถั่วเหลืองต่อวัน	250 กก.	(9) ปริมาณความชื้นในถั่วเหลือง < 13%	
(4) ผลผลิตถั่วลิสงต่อวัน	240 กก.	(10) ปริมาณความชื้นในถั่วลิสง < 15%	
(5) ราคาน้ำมันถั่วลิสงรวมเปลือก	12.58 บาท/กก.	(11) ราคาน้ำมันถั่วลิสงดิบ	55 บาท/ลิตร
(6) ราคาน้ำมันถั่วเหลือง	9.31 บาท/กก.	(12) ราคากากถั่วลิสง	12 บาท/กก.

หมายเหตุที่มา: (1) ถึง (6) อาชัย พิทยภาคย์ (2545)

(7) ถึง (10) กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ (2545)

(11) ถึง (12) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ คุณนิสิต อิทธิศักดิ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเดียงเชง
ผู้รับซื้อผลิตภัณฑ์ถั่วลิสง เมื่อตุลาคม 2545

ผลการวิเคราะห์และการวิจารณ์ผล

รูปที่ 5 การเบรี่ยบเทียบผลตอบแทน ของเครื่องสกัดน้ำมันพืชแบบบีบอัดด้วยสกอร์ 4 รุ่น ที่กำลังผลิตสูงสุดในแต่ละรุ่น ที่อัตราการทำงาน 8 ชั่วโมง/วัน 300 วัน/ปี

รูปที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ของการลงทุนสร้างโรงสกัดน้ำมันพืชดิบถ่วงเหลือง และถั่วลิสงขนาดเล็ก โดยการเปรียบเทียบเครื่องสกัดแบบเบบอัดด้วยสกรู 4 รุ่น ที่ความสามารถในการทำงานสูงสุด ที่เครื่องทำได้ ซึ่งได้ผลสรุปถึง รุ่นที่เหมาะสมที่สามารถนำมาใช้กับกลุ่มเกษตรกรท้องถิ่น ภายใต้ข้อบ่งชี้ การศึกษาที่พิจารณาได้โดยรุ่นที่ว่าให้อัตราผลตอบแทนสูง ทั้งในกรณีลงทุนเองและถูกเงินมาลงทุน คือ ถั่วเหลือง มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (*NPV*) 1,626,290 บาท และ 15,107,890 บาท อัตราผลตอบแทนภายใน (*IRR*) 64% และ 507% และระยะเวลาคืนทุน (*PBP*) 1.5 ปี และ 0.2 ปีและถ้าถูกเงินมาลงทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ 845,910 บาท และ 11,426,110 บาท อัตราผลตอบแทนภายใน 47% และ 490% และระยะเวลาคืนทุน 2.1 ปี และ 0.2 ปี สำหรับถ่วงเหลืองและถั่วลิสง ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ จะเห็นได้ว่าตัวเลขอัตราผลตอบแทนการลงทุนสร้างโรงสกัดน้ำมันพืชดิบขนาดเล็กสำหรับกลุ่มเกษตรกรเพื่อผลิตน้ำมันพืชดิบจำหน่ายแทนการขายเฉพาะเมล็ด ทั้งกรณีลงทุนเองและถูกเงินมาลงทุน ของมูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน และระยะเวลาคืนทุนนั้น ถั่влิสงเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตน้ำมันพืชดิบมากกว่าถ่วงเหลือง เนื่องจากปริมาณน้ำมัน ต่อน้ำหนักเมล็ดพืชในถั่влิสงสูงกว่าถ่วงเหลือง (35% สำหรับถั่влิสง และ 18% สำหรับถ่วงเหลือง) นอกจากนี้ จากระยะเวลาก่อนการผลิตพืชน้ำมันถั่วเหลืองและถั่влิสง ค่าสัมประสิทธิ์พลังงานที่ใช้ในการผลิตของถั่влิสงถูกพบร่วมค่าน้อยกว่าถ่วงเหลือง (อาชัย พิทยภาคย์, 2545; Jompakdee, 1991) จึงทำให้อัตราส่วนผลลัพธ์ที่ได้จากการผลิตน้ำมันพืชจากถั่влิสง มีปริมาณมากกว่าถ่วงเหลือง

ด้วยค่าความร้อนของน้ำมันถั่влิสงดิบมีค่าประมาณ 81% ของน้ำมันดีเซล และคุณสมบัติอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกับดีเซล จึงอาจจะใช้เป็นเหตุผลด้านพลังงานในการนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนดีเซลได้ ถึงแม้ว่าถั่влิสงเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเชื้อเพลิงทดแทนดีเซลได้ แต่มีข้อจำกัดในส่วนของต้นทุนการผลิต และราคายังคงต่อตัวต่อลิตร เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันดีเซลแล้วยังสูงอยู่ นอกเหนือนี้ การนำมาใช้กับเครื่องยนต์โดยตรงก็มีข้อจำกัด เนื่องจากผลจากการวิจัยถั่วถึงปัญหาการทำงานของเครื่องยนต์ซึ่งมีผลมาจากความหนืดที่สูง และส่วนประกอบทางเคมีต่างๆ ของน้ำมันพืช (*Tipphayawong et al.*, 2002) อย่างไรก็ตาม หากสามารถลดต้นทุนของการผลิต และปรับปรุงคุณสมบัติทางเคมีให้ใกล้เคียงกับดีเซลมากขึ้น เช่น กระบวนการทรานเซสเตอเรฟิเดชัน (*Transesterification*) ก็จะสามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนดีเซลได้

สิ่งสำคัญสำหรับผู้คนทั่วไปซึ่งควรทราบก็คือ ผลการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ และการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษานี้ยังมีข้อจำกัดบางส่วนอยู่บ้างไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในพื้นที่ และช่วงเวลาที่จำกัด จำนวนตัวอย่างแบบสอบถามและรุ่นของเครื่องมือที่มีจำกัด ข้อจำกัดของข้อมูลเชิงเทคนิคของ เครื่องสกัดน้ำมันแบบเบบอัดเหล็ก รุ่นที่ 4 ที่มีข้อจำกัด เนื่องจากผลจากการวิจัยถั่วถึงปัญหาการทำงานของเครื่องยนต์ซึ่งมีผลมาจากความหนืดที่สูง และส่วนประกอบทางเคมีต่างๆ ของน้ำมันพืช (*Tipphayawong et al.*, 2002) อย่างไรก็ตาม หากสามารถลดต้นทุนของการผลิต และปรับปรุงคุณสมบัติทางเคมีให้ใกล้เคียงกับดีเซลมากขึ้น เช่น กระบวนการทรานเซสเตอเรฟิเดชัน (*Transesterification*) ก็จะสามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนดีเซลได้

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์ของวิธีการสกัดน้ำมันพืชดิบเชิงกลโดยใช้เครื่องสกัดน้ำมันแบบเบบอัดด้วยสกรู สามารถยืนยันถึงความเป็นไปได้ในการใช้เครื่องสกัดน้ำมันแบบเบบอัดด้วยสกรูเป็นเครื่องต้นแบบในการสร้างโรงสกัดน้ำมันพืชดิบขนาดเล็กกับกลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่นได้ โดยใช้ต้นทุนที่อยู่ในระดับที่สามารถลงทุนได้ และได้ขอสรุปถึงตัวอย่างรุ่นหรือชนิดของเครื่องที่เหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเครื่องต้นแบบในส่วนของอัตราผลตอบแทนในการใช้พืชน้ำมันแต่ละชนิด พบว่าถั่влิสงมีค่าอัตราผลตอบแทน กลับคืนมากกว่าถ่วงเหลืองในการนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับสกัดน้ำมันเพื่อการบริโภค นอกจากการนำไปปรับปรุงแล้วจากข้อมูล

งานวิจัยที่ผ่านมา น้ำมันพืชดิบยังสามารถนำไปพัฒนาให้ใช้กับเครื่องยนต์ดีเซลได้ โดยการปรับปรุงคุณสมบัติโดยผ่านกระบวนการทางเคมี เช่น กระบวนการทรานเอสเทอร์ิฟิเคชั่น เป็นต้น

น้ำมันพืชเป็นพลังงานหมุนเวียนที่สามารถผลิตได้ในท้องถิ่น เพื่อให้มีการนำไปใช้อย่างกว้างขวาง และยังยึดรูบากควรจะเข้ามามีบทบาทในการวางแผนกำหันนโยบาย ตั้งเป้าหมายเพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตวัตถุดิบและส่งเสริมการสักดิ้น้ำมันพืชสำหรับการบริโภค หรือการใช้เชิงพลังงานได้เองในระดับท้องถิ่น โดยอาจจะมีการสนับสนุนจัดตั้งให้ความรู้กับกลุ่มเกษตรกรในการสร้างโรงสักดิน้ำมันพืชดิบขนาดเล็กเพื่อการใช้ทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิงดีเซลบางส่วน ทั้งยังเป็นการเพิ่มน้ำมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร และเป็นการเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่นให้สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

คณะกรรมการขอขอบคุณ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน สำหรับทุนสนับสนุนการทำวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

กรรมการค้าภายใน. 2545. นโยบายและมาตรการสำคัญเหลือ. สำนักวิชาการและวิชาการ กระทรวงพาณิชย์.

กรรมการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน. 2544. ค้นข้อมูลเมื่อ 1 กันยายน 2546 จากเว็บไซต์ <http://www.dedp.go.th>.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2545. สถิติเศรษฐกิจและการเงิน. ตุลาคม.

พิศมัย เจนวนิชปัญจกุล. 2544. ใบออดีเซลพลังงานทางเลือก วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 16(3): 3-13.

วรรณา เตีย. 2540. การวิเคราะห์พลังงานทางเศรษฐศาสตร์และการศึกษาการประยุกต์ และการอนุรักษ์พลังงาน

ในอุตสาหกรรม, เอกสารประกอบการบรรยายสาขาวิชากรรมพลังงาน ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ. 2544. ค้นข้อมูลเมื่อ 1 กันยายน 2546 จากเว็บไซต์ <http://www.nepo.go.th>.

อาชัย พิทยภาคย์. 2545. การประเมินศักยภาพในการผลิตเชื้อเพลิงทดแทนจากพืชน้ำมันท้องถิ่น.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิศวกรรมพลังงาน ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 189 หน้า.

IBG Monfort GmbH. 2002. Oil Presses. Retrieved 25 semtember, 2002, from Web site: <http://www.ibg-monforts.de>.

Jompakdee, W. 1991. The Use of Local Vegetable Oils as Alternative Fuels for Small Farm Diesel Engines in Northern Thailand [Ph.D. Thesis]. Berkshire (UK): University of Reading; Oct. 250 p.

Skeppsta Maskin AB. 2002. Oil Press Machines. Retrieved 25 September, 2002, from Web site: <http://www.oilpress.com>.

Tippayawong, N., T. Wongsiriamnuay, and W. Jompakdee. 2002. Performance and Emissions of a Small Agricultural Diesel Engine Fueled with 100% Vegetable Oil: Effects of Fuel Type and Elevated Inlet Temperature. Asian J. Energy & Environment, in press.